

MOLNÁR

Hole in one, vagyis egy ütésből a lyukba. Ez a golfozók tökéletes eredménye, amikor rögtön a kezdőütésből betalálnak a lyukba. Ez nemcsak azért nehéz, mert a lyuk nagyon messze van, hanem mert ilyenkor még zászló is van benne, és rendszerint vissza is pattan róla a labda. Nehézsége és a ritkasága miatt a hole in one a nézők kedvence, a szponzorok pedig szívesen veszik ki részüket a betaláló versenyzők népszerűségéből. Sok versenyen arany Rolex órát vagy autót adnak egyetlen ilyen ütésért. A tinédzser **Rózsa Csilla**, bár ütött már hole in one-t, vélhetően nem igazán vágyik ilyen dicsőségre. Amatőr juniorként ugyanis nem fogadhat el ilyen drága jutalmat, csak ha azonnal, abban a pillanatban profinak áll. Egyelőre pedig nem akar hivatásos játékosnak szegődni. Ámbár visszautasítani egy Porsché-t vagy Mercedest talán rosszabb, mint meg sem nyerni.

Csilla tehát még amatőr státusú játékos, ami tizenhat éves korát tekintve érthető. Amatőrként számos kedvezményhez juthat, például szabad kártyával indulhat olyan nagy versenyeken, ahová a profik csak nehéz kvalifikáció után kerülhetnek be. Viszont cserébe le kell mondania gyakorlatilag mindenféle anyagi jutalomról, amit játékaért kaphatna. Az ötszáz angol font fölötti pénzjutalmakat vissza kell utasítania. Belátható, hogy így nem fedezheti külföldi utazásainak költségét. Személyes szponzora sem lehet, bár a magyar juniorválogatott szponzorainak reklámjait viselnie kell ruháján, és az ő felszerelésükkel kell játszania.

Pedig a támogatók vélhetően sorban állnak az ajtaja előtt. Az utóbbi hónapokban a sportsajtó ugyanis tele van Rózsa Csilla sorozatos sikereivel. Legutóbb a junior-Európa-bajnokságon lett negyedik úgy, hogy dobogót várt magától, így csalódott kicsit. Korábban az egyik golfszervezet az év junior játékosának választotta; angol, francia, dél-afrikai és amerikai versenyeken végzett az első tíz között. Az embernek Csilla eredményei hallatán az az érzése támadhat, hogy golf-nemzet lettünk. Kérdés, mennyire reális érzet ez.

– Rajtam kívül van egy-két játékosunk, akik kisebb tornákon indulnak, de a rangosabb bajnokságokra igen nehéz kijutni. Én a felnőtt női amatőr-világranglistán (ahol 3301 játékost rangsorolnak) jelenleg a 154. helyen állok, az európai pedig az 53. helyen. A junior korcsoportban nincs összesített világranglista, hanem a különböző golfszervezetek külön-külön vezetnek ranglistákat, és van olyan, amelyiket én vezetem – mondja Rózsa Csilla, akivel az obudai Academy Golf Budapest klubházában beszélgettünk. – Az ütőerőm egyébként megegyezik a felnőtt profi nőkével, tehát ugyanolyan messze tudom ütni a labdát, mint ők. Viszont nem vagyok olyan stabil, nem bírom annyira a nyomást, és előfordul, hogy a verseny végét elizgulom. Meg kell birkózni azzal a gondolattal, hogy minden ütés több ezer pontot ér a világranglistán, profiként pedig több ezer dollárt.

Hogy mekkora is ez az ütőerő? Nos, Rózsa Csilla 240-250 méterre képes eljuttatni a labdát egyetlen ütéssel. Így a hetvenkét ütésre „hitelesített” tizennyolc lyukas pályákat általában hetven-hetvenegy ütésből teljesíti. Amikor kérésünkre elüti a labdát az Academy golfklub pályájának kilences lyuka felé, akkor nem is a nőknek kijelölt helyről végzi el a kezdőütést, hanem vagy húsz méterrel hátrébb sétál, a férfiak elütőhelyéhez. A női játékosoktól elvárt távolság neki kényelmetlenül rövid, messzebb pedig egy tó van, folyton halászni kéne a labdáit. Alig telik el néhány perc, és már a lyukba is kerül a labda. Eközben Csilla háromszor ütött bele, viszont rengeteget gyalogolt. A golf testmozgásnak sem utolsó, még ha a golfozók nem is a szigorúan vett játék közben mozognak igazán. Amíg végigjártassák a pálya mind a tizennyolc lyukát, vagy tíz kilométert gyalogolnak négy és fél óra alatt. Maga az ütés Csilla szerint egyáltalán nem egészséges, a profi játékosoknak „gyilkolja a testét”. Ebben nem különbözik a legtöbb élsporttól, amelyek korántsem az egész-

Míg a golflabda a 18-as lyukba ér

Vállból swingelni

Rózsa Csilla alig néhány hét alatt lett az egyik legismertebb magyar sportolónő. A tizenhat éves golfozó sorozatban végez helyeztekként az európai, amerikai tornákon, és egyre valószínűbb, hogy nagykörűvá válásakor profinak szegődik. De milyen kilátásai vannak egy golfozónak Magyarországon?

ségmegőrzésről szólnak. Gyalogolnunk kellett nekünk is Csilla után, mert határozott kérésünk dacára sem vezethettük a klubház mellett parkoló golfautót.

Csilla öt éve golfozik. Nyolcévesen próbálta ki a játékot, de akkor még várnia kellett három évet, amíg nyílt egy pálya elérhető közelségben a lakhelyüktől. Talán épp ez a golf szélesebb körben való terjedésének legnagyobb akadálya: nagy az infrastruktúra-igénye. Magyarán pálya kell hozzá. Persze a megszállottak próbálják üzni csarnokokban, fitnessztermekben, tornyóházak tetején is, de azért az nem ugyanaz. Hazánkban jelenleg sincs tíz tizennyolc lyukas (verseny rendezésre alkalmas) golfpálya, Rózsa Csilla anyaklubja, a Royal Balaton Golf & Yacht Club pályája is másfél órányi autótúra van az otthonától. Mindez nem szegte kedvét, így csakhamar magántanuló lett,

hogy többet tudjon edzeni. „Ha itthon vagyok, azért bejárom” – mondja a gimnáziumról, ahol most végezte a tizedik osztályt. Ez vélhetően viszonylag ritkán fordul elő, minthogy kora tavasztól kezdve szinte minden héten van versenye. A versenyszézon múltával a téli időszakot pedig Amerikában, rendszerint Floridában tölti, ahol egész évben golfszezon van.

A golf hazai terjedését az is nehezíti, hogy a többség „gazdag sportnak” könyvelte el, és erre a média is rásegít. Az Eurosporton szerdánként közvetítenek golfot egy műsorblokkban két másik elit sporttal, a lovaglással és a vitorlázással. Persze az sem zárható ki, hogy sok hobbigolfozó éppen azért játszik, mert így a gazdag elit részének érezheti magát. Az ő kedvük talán éppen akkor menne el ettől a sporttól, ha tömegével lennének el az átlagemberek a pályákat.

– Amerikában minden sarkon golfpálya van. A család, amelyenél tartózkodom, egy golfpálya közepén lakik. Kimehetek a hátsó kertbe, és ott van az ötös lyuk elütőhelye. Nem kell tehát órákat utazással tölteni, hogy golfozhassak – mondja Rózsa Csilla. – Persze nem titok, anyagi okai is vannak annak, hogy Amerikában többen játszanak, mint itthon. Az ottani átlagemberek anyagi lehetőségei a magyar gazdagokéival egyeznek meg. Egyébként ha szigorúan nézzük a költségeket, a golf nem tekinthető drága sportnak. Az éves junior-pályabérletek úgy hatvan ezer forintnál kezdődnek, a felnőttekéi valamivel drágábbak. Egy kezdő ütőkészletet már negyven-ötven ezer forintért is vehetünk. Ehhez képest emberek tömegei költenek akár több száz ezer forintot minden évben síelésre.

Természetesen ha komolyabban vesszük a játékot, és a pénztárcánk is megengedi, vagyonokat költhetünk a felszerelésre, az egzotikus pályák belépti díjára, utazásokra. Az éljátékosok – így Csilla – már nem vásárolhatják meg felszerelésüket a sportszerboltokban, hiszen minden elemüket személyesen nekik készítik. Az ütők nyelét és fejét a játékos képességeinek, igényeinek megfelelően válogatják össze, és még a lab-

dák sem ugyanolyanok. Mindenki a saját labdájával játszik, amelyek különbözhetnek egymástól súlyukban, keménységükben, rugalmasságukban.

Tizenhat éves létére Rózsa Csilla tehát szépen halad a nemzetközi ismertség felé, amely adott esetben alapot biztosíthat egy sikeres – és korántsem utolsó sorban jövedelmező – professzionális golfkarierrhez. Jelenleg Csilla versenyei még csak viszik a pénzt, a költségeket jórészt a családja fedezi. Így édesanyját kérdeztük a kíváncsiaknak tekintett jövőről, Csilla egzisztenciális kilátásairól.

– Az a legfőbb célunk most, hogy Csilla megvalósíthassa álmát, és minél jobb versenyzővé váljon. Nem foglalkozunk a jövőbeni pénzkereseti lehetőségekkel, csak az a fontos, hogy jól érezze magát abban, amit csinál, és megtalálja benne a boldogságot. Még nagyon hosszú út áll előtte, de sok szakértő szerint képességei alapján a világ élvonalához tartozik – kezdi édesanyja a kissé kidolgozottnak tűnő választ. Amikor azonban láthatóan elégedetlenek vagyunk ezzel, közvetlenebb hangvételben folytatja. – Természetesen az lenne az ideális, ha Csilla megélhetne abból, amit szeret csinálni, tehát a golfból, ezért, ha profi lesz, a bevételek is fontossá válnak. Ehhez nem feltétlenül kell a legjobb lennie a legjobbak között. Rengeteg profi golfozó van, és a nemzetközi élvonalba tartozó játékosok játékereje nagyjából egy szinten mozog. Közülük viszonylag kevesen vannak, akik csak a pénzjutalmakból és a szponzorpenzemből élnek. A legtöbb játékos oktatóként is működik, így szerzi jövedelme nagy részét.

Csilla valóban alkalmas lehet golfdzőnek. Az Academy-golfpálya fedett gyakorló elütőhelyein két perc alatt megtanította nekem, hogyan kell odaállni a labdához, megfogni az ütőt, hogyan kell előrehajolni, rogyantani a lábammal, és vállból fordulva elütni a labdát (szaknyelven swingelni). Ha esetleg az oktatás ellenére sem leszek sikeres játékos, az nem feltétlenül az ő hibája. De vajon ő hogyan képzei el elete elkövetkező éveit?

– A jövőre vonatkozóan több tervem is van, de mindegyik a golfal kapcsolatos. Ha a következő két évben jól megy a játék, tizennyolc évesen megpróbálom a profi karriert, és az egyetemem nem erőltetem egyelőre. Ha nem megy annyira, akkor sporttörténet-díjjal beiratkozom egy amerikai egyetemre, ott fogok golfozni amatőr szinten, és négy év után profinak állni több tapasztalattal és érettséggel – mondja. – Profinak állni azért is megérné, mert a 2016-os Rio de Janeiro-i olimpián újra lesz golf, ahová a profi ranglistáról lehet bekerülni.

Rózsa Csilla
240-250 méterre
képes eljuttatni
a labdát
egyetlen ütéssel

Útban a profizmus felé. A többség „gazdag sportnak” könyvelte el

FOTÓK: ÉBERLING ANDRÁS